

γκαβο —

Θέμα τοῦ ἐπιθ. γκαβός.

Συντίθεται ὡς α' συνθετικὸν μετὰ οὐσιαστικῶν προσηγορικῶν ἢ κυρίων ὀνομάτων καὶ σημαίνει ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ β' συνθετικοῦ σημαίνονμενον πρόσωπον ἢ ζῷον δὲν βλέπει καλῶς ἢ εἶναι ἀλλήθωρον: γκαβόγατος, γκαβοκούταβο, γκαβομάτης, γκαβοπούλλι, γκαβόρνιο, γκαβο-Γιώργης, γκαβο-Ἐλένη κ.τ.τ.

γκαβοβδομάδα ἡ, ἐνιαχ. γκαβονβδόμαδα Μακεδ. (Πεντάπολ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. βδομάδα.

Ἡ ἐβδομάς κατὰ τὴν ὁποίαν ἀποφασίζει τις νὰ πανρευθῇ. Συνών. στραβοβδομάδα, τυφλοβδομάδα.

γκαβόγατος ὁ, ἐνιαχ. γκαβοκάττης Ἡπ. (Μαργαρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. γάττος, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κάττης.

Ὁ παραβλώψ, ὁ ἀλλήθωρος. Συνών. βλ. εἰς λ. γκαβός.

γκαβογουστέρα ἡ, ἐνιαχ. γκαβογκουστέρα Θεσσ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. γουστέρα, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γκουστέρα.

Τὸ ζῷον Ἑμιδάκτυλος ὁ τριέδρος (Hemidactylus triedrus), τῆς οἰκογ. τῶν Σαυριδῶν (Sauridae), ὁ ἀσκάλαβος τῶν ἀρχαίων.

γκαβοκοιτάζω ἐνιαχ. γκαβοκοιτάου Πελοπν. (Μεσσην.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ ρ. κοιτάζω.

Γκαβοτηρῶ, τὸ ὅπ. βλ.

γκαβοκούταβο τό, ἐνιαχ. γκαβουκούταβου Μακεδ. (Βλάστ.) γκαβόκ'ταβου Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. κουτάβι.

Νεογόνον κυνὸς με ἀτελῇ ὄρασιν ἐνθ' ἄν. β) Μεταφ., ἄνθρωπος ἀπρόσεκτος ὑστερῶν εἰς νόησιν Μακεδ. (Βλάστ. Γήλοφ.)

γκαβόλακκος ὁ, ἐνιαχ. γαβόλακκος Μακεδ. (Βρία) γκαβόλακκας Μακεδ. (Γαλατ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. λάκκος.

Ἀδιάβατος σκοτεινὴ χαράδρα ἐνθ' ἄν.: Μὴν πᾶς κουντὰ κὶ πέγς 'ς τοῦ γκαβόλακκα.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκαβόλακκους καὶ Γκαβόλακκας Μακεδ. (Βλάστ.)

γκαβόλαμπα ἡ, Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. λάμπα.

Μικρὰ λάμπα πετρελαίου, ἡ ὁποία φωτίζει ἀμυδρῶς.

γκαβομάτης ἐπίθ. Ἡπ. (Μαργαρ. Τσαμαντ.) γκαβομάτ'ς Στερελλ. (Δεσφ. κ.ά.) γκαϊδομάτης Ἡπ. γαϊδουμάτ'ς Σάμ. Στερελλ. (Σπάρτ.) καϊδομάτης Πελοπν. (Γέρμ.) Θηλ. γκαβομάτ'σσα Στερελλ. (Δεσφ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γκαϊδός καὶ καϊδός, καὶ τοῦ οὐσ. μάτι.

Ὁ παραβλώψ, ὁ ἀλλήθωρος ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκαβουμάτ'ς Στερελλ. (Χρισ.) Γκαϊδομάτης Ἡπ. Γκαϊδουμάτ'ς Στερελλ. (Ἀράχ.) Γαϊδουμάτ'ς Σάμ.

γκαβοματιὰ ἡ, Ἡπ. (Μαργαρ.) γαβουματιὰ Ἡπ. (Ἰωάνν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. ματιὰ.

Νεῦμα με ἡμίλειστον τὸν ἔνα ὀφθαλμὸν ἐνθ' ἄν.: Ἀσ' τσι γαβουματιές κὶ σ' εἶδα Ἰωάνν.

γκαβομουλάρι τό, ἐνιαχ. γκαβουμπ'λάρ' Μακεδ. (Μοσχοπόταμ. Γήλοφ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. μουλάρι.

Ἡμίονος δύστροπος ἐνθ' ἄν.: Τοῦ γκαβουμπ'λάρ' ἔρρ'ξι τοῦ πλουκὸ κάτου ἀπ' τῇ λύσσα τ' (πλουκός = φράκτης) Μεσοπόταμ.

γκαβόμυγα ἡ, ἐνιαχ. γκαβόμ'γα Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Τριφύλλ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. μυγα.

Εἶδος μικρῆς μυίγας, τῆς ὁποίας τὸ τσίμπημα προαγγέλλει κακοκαιρίαν ἐνθ' ἄν.

γκαβοπούλλι τό, Πελοπν. (Κόρινθ.) γκαβουπούλλ' Εὐβ. (Ἀκρ. Ψαχν. κ.ά.) Θεσσ. (Ἀετόλοφ. Γερακάρ.) Μακεδ. (Βλάστ. κ.ά.) γκαβόπουλλο Φ. Φιλιππίδ., Κυνηγετ., 60.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. πούλλι.

1) Τὸ πτηνὸν Σκολόπαξ ὁ ἀγροδίαιτος (Scolopax rusticola), τῆς οἰκογ. τῶν Χαραδριδῶν (Charadriidae) ἐνθ' ἄν.: Εἶνι γκαβουπούλλια κὶ κατσουλέρια 'ς τ'ς οὐξές, μέσα 'ς τὰ ρ'μάγια Θεσσ. (Γερακάρ.) Συνών. γκαβόρνιο, μπεκάτσα, ξυλόκοττα, στραβοπούλλι. 2) Μεταφ. καὶ ὑβριστικῶς, ἄνθρωπος κυριολεκτικῶς καὶ μεταφ. στραβίζων, τυφλὸς Εὐβ. (Ἀκρ. Ψαχν. κ.ά.) Μακεδ. (Βλάστ. κ.ά.) Πελοπν. (Κόρινθ.): Ἀχ, μωρὲ γκαβουπούλλ', δὲ λέπ'ς μπρουστά σ'; Ἀκρ.

γκαβόρνιο τό, ἐνιαχ. γκαβόρνιου Εὐβ. (Ἀκρ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. ῥόρνιο.

Μεταφ. καὶ ὑβριστικῶς, γκαβοπούλλι, τὸ ὅπ. βλ.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τύπ. Γκαβόρνιου Θάσ.

γκαβόρος ἐπίθ. Πελοπν. (Γαργαλ. Παιδεμέν.) γκαϊβόρος Πελοπν. (Βερεστ.) γκαβλιόρης Ἡπ. (Ἀργυρόκ. Δερβίτσ.) γαβλιόρ'ς Ἡπ. (Κουκούλ.) Θηλ. γκαβόρω Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. κ.ά.) γκαϊβόρω Πελοπν. (Βερεστ.) γκαβλιόρω Ἡπ. (Δερβίτσ.) γαβλιόρου Ἡπ. (Ἀργυρόκ. Δωδών. Ἰωάνν.) Οὐδ. γκαβόρικο Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γκαϊβόρικο Πελοπν. (Βερεστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνών. ἀλλήθωρος. Ὁ τύπ. γκαβλιόρης ἴσως ἐκ συμφύρ. πρὸς τὸ συνών. γκαλιόρης.

Ὁ παραβλώψ ἐνθ' ἄν.: Ἐπίασε κείνος ὁ γκαϊβόρος καὶ μοῦ τὰ σήκωσε οὐλα τὰ καρύδια ἀποδῶ χάμου Πελοπν. (Βερεστ.) Ἀχ, μωρὴ γκαβόρω, νὰ σὲ πιάσω 'ς τὰ χέρια μου καὶ νὰ ἰδῇς! αὐτόθι. Πουλὸ γαβλιόρ'ς εἶνι αὐτὸς οὐ ἄνθρουπους Ἡπ. (Κουκούλ.)

γκαβός ἐπίθ. σύνθη. γαβός πολλαχ. γκαβὸ Τσακων. γαβός Πελοπν. (Μαν.) γκαϊβός Πελοπν. (Βερεστ.) γκαϊδός Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν. Αἰδηψ. Στρόπον. Ψαχν.) Ἡπ. (Ἀρτ. Ζαγόρ. Κουκούλ. Πάργ. κ.ά.) Θεσσ. (Δομοκ. Μοσχᾶτ. Πήλ.)

